

Az emberek kapcsolatát az egymást támogatás szándéka és annak megvalósítása teheti teljessé. A másik ember szükségének átélése akkor helyes, ha az szívből jövő megnyilvánulás. A rászorulóknak kampányszerű megsegítése sok esetben nagyszerű és a lelkiismeretet megnyugtató esemény lehet. Jézus azonban a szegény asszony adását tartotta a legnagyobbra. A szükségesből való segítség felülírja a fölöslegesből való adást. „Ámen, mondom nektek, ez a szegény özvegyasszony többet dobott be a perselybe: amazok ugyanis a mind a fölöslegükből dobtak be, ő azonban a nélkülözéséből mindent bedobott, amije csak volt, egész vagyonát. Azoknak, akik felélik az özvegyasszonyok házát, és (cserébe) színlelésből hosszasan imádkoznak, súlyosabb megítélésben lesz részük” (Mk 12,41-44). Az emberiségnek a mindennapi apró, szívből jövő, folyamatos segítségnyújtásra van leginkább szüksége. Ami a történetben szereplő gazdag ember szívéből hiányzott, az a mindennapi irgalmas szeretet gyakorlása volt. Törekedni kell, hogy a szeretet gyakorlása ne vizsontszeretetet várásának igényű legyen. A rászorulókon való segítség a jézusi ember számára felelősségvállalást is jelent. Felelősséget a lelki és fizikai rászorultság irányában. A transzcendens Isten Országába jutás ténylegesen a szegények iránti gondban levés következménye lehet. Ehhez kell a Lélekben szegénység állapotának megélése. „Szerencsések, akik a Lélek hatására (lettek) nyomorgók, mert övék a Mennyek országa” (Mt 5,3)

„Mondd meg, mekkora a szereteted, és megmondom majd, hogy mennyire élsz Istennel.

Mondd meg, mekkora a szereteted, és megmondom majd, hogy mennyire látod az Istent.

Mondd meg, mekkora a szereteted, és megmondom, hogy mennyire jutottál be a mennyek országába, amelynek törvénye a szeretetben valósul meg.” (Ralph Waldo Trine)

Mlecsenkov Angel, Szigetszentmiklós